

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH DR. MIRON CRISTEA LA SĂRBĂTORIREA UNIRII ARDEALULUI DELA ATENEUL ROMÂN

Se împlinesc astăzi 16 ani de când, la Alba Iulia, în ziua cea mare și sfântă, neamul românesc cel oprimat a hotărât singur asupra viitorului său. Mulțimea cea mare nu se putea cuprinde cu ochii pe câmpia pe care se adunase, și, alături de

ea, sufletul românesc participă în întregime la această măreață hotărâre.

Pe locul unde înainte, cu sute de ani, Horia și cu tovarășii lui au fost trași pe roată, se înălța acum falnica tribună de unde avea să se rostească sentința indispu-

Solemnitatea Sfințirii Bisericii „Sf. Treime-Ghencea“ din București. Duminică 11 Noembrie 1394.

tabilă care să se pronunțe asupra viitorului neamului românesc.

Eu, episcop al Banatului am avut cinstea să vorbesc acolo, inspirându-mă din sufletul românilor de pe acele plaiuri și să arăt întregii lumi care era hotărârea lui. Hotărârea se cuprindea în cele trei cuvinte: „Pân la Tisa”.

In aplauzele mulțimii de sute de mii de români, această hotărâre a fost pecetluită cu aprobarea unanimă a neamului.

Un singur creștin și român, dela poalele mulțimii, după ce s'au terminat aplauzele, a grăit: Vai de mine, recunoaștem cărul colț îi aparține. Era maramureșan. L-am întrebat:

— Bade dragă, d-ta ești de dincolo de Tisa?

— Da mi-a răspuns.

Noi ne apărăm granițele noastre firești, bade și nu voim a ne lăcomi.

Vom rezolva însă și durerea dumitale, căci țara se va îngriji ca toți cei cari dincolo de granițele firești vor rămâne, să fie aduși pe ogorul ce marea dreptate ni l-a hărăzit și dincolo de care nu voim a trece.

Am avut apoi misiunea ca să fiu unul din cei patru soli ce au prezentat Regelui glorios și nemuritor această hotărâre a plaiurilor deslegate.

Veșnică să-i fie amintirea acestui făuritor de neam. Atunci, noi, cei patru soli, l-am încredințat Lui și urmașilor Lui pentru vecii vecilor acest sfânt pământ, pe care, alianța amicilor noștri ni l-a întărit cu pecetea cea mare dela Trianon.

Hotărârea au iscălit-o și vecinii noștri, cei care timp de un mileniu, ne-au ținut sub asuprire. Cu toate acestea, ei astăzi se agită și marea lor durere este că ei 4—5 milioane de suflete, nu mai pot stăpâni ca altă dată alte 14 milioane.

Cunoașteți mijloacele cu care lucră acești foști stăpânitori. Reamintesc că Liga Națiunilor a primit dovezi indiscutabile contra lor de asasinarea marelui Rege și aliat al nostru, Alexandru I al Iugoslaviei.

In fața acestor mijloace, care tind a ne slăbi și pe noi, românii nu putem rămâne muși și indiferenți. Dela vlădică până la opincă să ne ridicăm contra întoarcerii râului dela vale la deal. Spunem cu glas

tare că nouă românilor nu ne trebuie nici un petec de pământ străin, dar dacă altora le trebuie, să se știe că dintr'al nostru nu dăm. De aceea când vedem pe unii rățoindu-se pentru a ne rupe unitatea noastră, nu putem decât să întărim cuvintele poetului: Eu îmi apăr sărăcia și nevoile și neamul, iar parola dela Mărășești o afirmăm acum mai tare ca oricând: Pe aici nu se trece!

Vrem pace chiar cu cei ce ne vor răul. Le dorim binele, le dorim să trăiască în pace și liniște însă pe pământul lor. Să ne lase în pace și ei pe noi, căci la provocare vom ști a nu fi tufe și a ne apăra.

Eu sunt popă românesc și creștin, — și îndemn la pace, dar un popor nu poate să nu-și apere cu toată îndârjirea vatra pe care înaintașii i-au lăsat-o cu atâtea jertfe ce încă și azi le simțim.

Un mare strateg a zis că biruința unui neam nu se află în vârful suliiilor luptătorilor lui, ci e înscrisă în sufletul poporului.

Iată de ce, marele nostru român, cu a cărui prietenie mă laud, d. Stelian Popescu, a întemeiat cu ajutorul întregii Românie, Liga Antirevizionistă a poporului român. Misiunea ei nu e să facă ateliere de arme de oțel, ci să facă să vibreze sufletele acestui neam și să le oțelească, căci numai ele vor forma țaria lui. In sufletul poporului și în conștiința sa națională stau existența și biruința neamului.

In aceste clipe, ne-am adunat aici pentru a prăznuii marea dreptate, voind ca toată lumea să știe că voim pace, că vrem să contribuim la promovarea civilizației mondiale, căreia să-i ducem părțicia noastră originală a sufletului și a scripirii românești. Nu vrem război. Dar să se știe, că la momentul hotărâtor, românimea se va ridica cu mic și mare pentru apărarea granițelor ce în ziua pe care azi o aniversăm, au fost trasate pentru veșnicie:

Eroi au fost, eroi sunt încă,
Și-or fi în neamul românesc
Căci rupți sunt ca din tare.... stâncă,
Românii ori și unde cresc.

Creșteți mamelor eroi pentru a sta de strajă la hotare și ale căror piepturi să fie chezășie că nu vom ceda nimic din moșie, acum și în vecii vecilor!

PERSPECTIVELE REORGANIZĂRII ÎNVĂȚĂMĂNTULUI TEOLOGIC

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH LA PATRONUL SEMINARULUI
„NIFON MITROPOLITUL“ DIN CAPITALĂ.

Cu prilejul sărbătorii patronului Seminarului „Nifon Mitropolitul“ în cursul lunii trecute, I. P. S. Patriarh a rostit o cuvântare, în legătură cu necesitatea reorganizării învățământului nostru teologic.

Părintele director Dr. Olimp Căciulă, a arătat lacunele regretabile ale seminariilor de astăzi, făcând o privire asupra programei analitice a învățământului seminarial. La aceste confesiuni îndurerate ale Părintelui Director, — I. P. S. Patriarh a rostit în fața întregii asistențe următoarea cuvântare:

„Dacă Atotputernicul Dumnezeu ar fi încercat ca neamul omenesc să fie lipsit de orice boală, atunci o întreagă clasă de oameni nu și-ar mai avea sensul de a exista. Atunci nu ar mai fi fost nevoie de medici. Ori noi vedem că s'a creiat pentru motive destul de temeinice, o întreagă știință terapeutică.

Dar dacă trupul are suferințe, la rândul său și sufletul își are suferințele sale. Ceva mai mult, astăzi boalele sufletești s'au înmulțit și s'au complicat din ce în ce mai mult. Ranele sufletului s'au adâncit din cauza neurozei sufletești. Defectele sufletești se pot afla însă greu, fiindcă sufletul este invizibil. Deaceia și doctorul sufletească trebuie să fie mai pregătit. Căci după cum pentru boalele înmulțite și complicate după război încoace, trebuiesc doctori pricepuți și mult mai pregătiți ca să le poată pune diagnoza și să le caute, tot așa pentru suflete se impun doctori pricepuți și temeinic pregătiți.

Deci și dela voi elevii Seminarului, se cere o serioasă pregătire sufletească. În Sfintele Scripturi găsiți isvoarele speciale pentru a vă pregăti. Profesorii voștri vă călăuzesc la aceasta. Deaceia vă recomand două mijloace mai puternice, de care să vă serviți în deosebi, în pregătirea voastră sufletească. Atât în lectura voastră obștească, cât și în particular, să folosiți operele cu bogățiile sufletești, viețile și virtuțile sfinților. D-nii profesori să caute în tot timpul

să vă dea îndrumările necesare, pentru a le folosi.

Al doilea izvor, este cu mult mai instructiv și mai pe înțeles și anume lecturi din scrierile Sfinților Părinți. Să vi se procure deci cele mai caracteristice biografii din viața sfinților și lecturi religioase din scrierile Sfinților Părinți, — ce au explicat în chip ortodox Sfânta Scriptură. — Sfânta Scriptură explicată de Sfinții Părinți —, vă oferă îmbinarea ortodoxă a celor două isvoare puternice ale credinței noastre ortodoxe: Sf. Scriptură și Sf. Tradiție..

Unii se sperie când văd astăzi ogorul înțelenit. Fiul lui Alexandru cel Mare, din contră era mahnit, când vedea că tatăl său pe toate le rânduiește cu bine și lui nu-i mai rămâne nimic de făcut. Ori noi trebuie să ne bucurăm când ni se deschide un ogor înțelenit așa de mare pentru lucru. Căci acolo unde ogorul este mai înțelenit, acolo trebuie pusă mai multă efortare. Misiunea preotului de astăzi, este deci cu atât mai necesară și cu teren mai larg de lucru.

În ceiace privește reorganizarea învățământului seminarial, de care a amintit Părintele director, trebuie să precizez că este o veche preocupare a Sfântului nostru Sinod. Eu ca Patriarh am pus dela început necesitatea îndreptării învățământului seminarial și toate aceste școale să fie trecute sub conducerea Bisericii. În nici o altă țară din lume, nu se mai găsește această situație paradoxală, ca școalele pregătitoare de preoți, să nu fie sub conducerea Bisericii respective.

Astăzi la Ministerul Instrucțiunii stă închis un al patrusprezecelea proiect pentru reorganizarea întregului învățământ teologic, întocmit de Sfântul Sinod. Motivul este că nu interesele instituției sunt ținute în seamă, ci alte interese despre care nu se poate vorbi. Dar după cuvântul Sfintei Scripturi, nădăjduim că se va împlini și cu noi ceea ce Domnul a spus: „Cel ce rabadă până la sfârșit se va mântui“. Poate că Dumnezeu în tainele providenței sale divine, ne pune și pe noi la încercări de felul acesta.

In ceiace privește greutatea de a se găsi plasament pentru absolvenți, este o vină generală că am creiat școale pentru elemente care consumă și nu și pentru elementele care profesează. A fi preot însemnează a fi bătrân, presbiter. Sistemul învățământului nostru de până acum în ceiace privește pregătirea preoțească are o mare vină. Căci cei mai mulți absolvenți de Seminar, îndemnați de nevoia de a fi salarizați, — veneau la vârsta de 18 ani să se preoțească. Hirotonisiți, aveau să conducă sufletește o lume întreagă, pentru rezolvarea fericită a celor mai vitale probleme de ordin spiritual creștin.

Deaceia am dispus în proiect reorganizarea și a învățământului seminarial, în cadrul învățământului teologic în general. Seminarile trebuiesc transformate în licee confesionale, ca absolventul să și poată da bacalaureatul și să poată merge unde este chemat de propria sa vocație, într'una din ramurile învățământului superior.

Și aici în învățământul superior teologic sunt multe lacune, ce-l fac impropriu de a pregăti preoții pe care-i așteaptă Biserica

noastră. Nu cresc în atmosfera prielnică pentru preoție.

In actuala atmosferă universitară, studenții vor să conducă pe profesori, ei vor să aibă directiva, nerespectând tradiționalele trepte conducătoare. Aceasta este o situație de perversiune sufletească. Deci această atmosferă a studențimii universitare nu poate fi prielnică unor tineri ce se pregătesc pentru preoție.

Academiile teologice din Ardeal sub acest raport, sunt mai fericit organizate. Ele își au pe lângă cursurile teologice, căminul teologic care cuprinde pe toți studenții teologi și-i obligă a trăi ca interni regimul vieții educative-creștine, propriu pregătirii unui candidat de preoție. Tinerii bacalaureați veniți, la o Academie teologică, vin mânați de propria lor vocație și nu constrânși de o diplomă de Seminar cu drepturi restrânse. Academiile se pot generaliza ca instituții teologice proprii, nu numai instrucției teologice, ci mai ales educației religioase morale, de care se simte astăzi nevoie mai mult ca oricând.

Facultățile teologice pot rămâne și pe mai

REORGANIZAREA SEMINARIILOR TEOLOGICE ¹⁾

Din dorința vie de a asigura seminarului Nifon Mitropolitul o viață cât mai îndelungată și cât mai plină de realizări pentru binele neamului nostru românesc și Bisericii noastre ortodoxe române — găsim momentul oportun să fac — în calitate de director al acestui seminar următoarele mărturisiri. Seminarul Nifon, ca și celelalte seminarii ale Statului dealtfel, trece astăzi printr'o criză acută. Este criza însăși a învățământului seminarial către care nu s'a mai îndreptat de mult atențiunea legiuitorilor și conducătorilor spirituali și culturali ai Țării noastre.

Intr'adevăr învățământul secundar al Statului a fost în totdeauna obiectul în jurul căruia a gravitat atențiunea conducătorilor culturali ai neamului nostru, cari s'au perindat succesiv pela Ministerul Instrucțiunii Publice. Grija de a adapta cât mai mult învățământul acesta nevoilor organice ale tîne-

retului nostru școlar, a făcut ca programa analitică a învățământului secundar să fie într'o continuă refacere. E destul să ne reamintim câte modificări și câte transformări a suferit programa analitică și în genere învățământul secundar de Stat în ultimii cinci ani de zile. Nu tot astfel stau lucrurile însă cu învățământul seminarial deși aici trebuia încă de mult o modificare radicală. Invățământul seminarial se găsește astăzi cu foarte neînsemnate modificări în aceeaș stare în care se găsea acum douăzeci de ani deși rostul social al seminariilor astăzi nu mai este nici cel de acum douăzeci de ani, nici cel de acum zece ani și nici măcar cel de acum cinci ani.

Până mai acum vreo cinci ani, absolvenți seminariilor găseau o accepțiune promptă și imediată în cler. Ei alcătuiau falanga păstorilor duhovnicești ai sâtelor și cătunelor

1). Din coferința rostită cu prilej sârbătoririi patronului Semin. „Nifon Mitropolitul la 19 Noembrie.

departe școale superioare în învățământul universitar, la care s'ar face știința teologică și ar preocupa nu numai pe tinerii teologi ce se specializează, ci și pe studenții celorlalte facultăți atrași de interesul pentru cunoașterea diferitelor probleme religioase.

În chipul acesta cred că fără să năruim ceiace a fost bun în trecutul învățământului nostru teologic, vom adapta organizarea învățământului teologic cerințelor pedagogice-creștine ale timpului, ca și urgentelor nevoi ale Bisericii și neamului nostru. În perspectiva acestor lumini, văd și așezământul Seminarului „Nifon Mitropolitul” că-și va avea și pe viitor acelaș mare rol ca și în trecut, — de a pregăti în cele mai bune condițiuni candidați la preoție, cum s'a exprimat în testamentul său și marele fondator, pe care-l comemorăm astăzi.

Dumnezeu să ne ajute tuturor în realizarea acestor cerințe ale Bisericii noastre strămoșești!

D-l Efor Lăzărescu a mulțumit I. P. S. Patriarh pentru părintescul gând pe care-l poartă învățământului teologic în general, și Seminarului „Nifon Mitropolitul” în

special. Relevă principiul enunțat de I. P. S. Patriarh, care corespunde și celor prevăzute în testamentul Mitropolitului Nifon, de a fi respectată vocațiunea elementelor tineretului. Deaceea Seminarul Nifon este gata să intre în cadrul învățământului teologic proiectat, oferindu-se de pe acum ca școală de experimentare acestor principii corespunzătoare intereselor Bisericii. Deaceia și programa analitică trebuie modificată, evitându-se specializarea unilaterală în detrimentul culturii generale, în care trebuie să fie bine inițiat un tânăr bacalaureat. Dealtfel Seminarul Nifon și în trecut a avut cursuri pe care alte Seminarii nu le-au avut. Însăși pletora candidaților la preoție impune această reorganizare a seminariilor.

Sărbătoarea s'a încheiat cu un program artistic de coruri religioase și o conferință a Părintelui Profesor Iulian Constantinescu, de la Seminarul Nifon.

ASISTENT.

noastre. Numai o parte mică trecea la studii superioare la Universitate și o altă parte infinit de mică lua drumul altor cariere după dispoziții sufletești streine și incompatibile cu taina cea mare a preoției. Programa analitică și deci învățământul seminarial în genere dădeau posibilitatea unei pregătiri cât mai adecuate scopului acestuia. Cei ce aveau să meargă imediat păstori la sate, puteau căpăta pe băncile celor opt ani de școală o formațiune intelectuală și sufletească de așa natură încât să nu rămână streini nici de sfera de cunoștiințe a tuturor disciplinelor teologice, care aveau să fie atât de indispensabilă în cariera pastorală și nici de sfera de cunoștiințe a disciplinelor laice. De aici și nevoia scindării materiilor teologice și îmbogățirii programei de învățământ cu toate disciplinele care se predau la Universitate.

Astăzi însă, când la ocuparea oricărei parohii dela țară, fie ea oricât de umilă, se prezintă întotdeauna o pletoră de licențiați în teologie și când unicul debușeu al absolventului de seminar nu este și nu poate fi

decât înscrierea la Facultățile de Teologie unde nu face altceva decât să iea dela un capăt la altul toate disciplinile teologice făcute pe băncile seminarului, se pune întrebarea: mai este îngăduit ca programa analitică a învățământului seminarial să mai fie atât de prolixă. Firește că nu.

Și apoi programa aceasta nu păcătuște doar numai din punctul de vedere al prolixității ei cu privire la materiile teologice ci și prin insuficiența ei cu privire la materiile de învățământ laic și principial prin cantitatea materii de învățământ pe care o cere să fie predată, prin autorii și operele ce trebuiesc interpretate la limbile clasice și moderne și în genere zicând prin toată configurațiunea ei. Nu voesc să intru în detalii, dar amintesc numai în treacăt că nici autorii, pe care programa analitică cere să fie interpretați atât la limbile clasice cât și la cele moderne nu sunt cei mai ușori și nici operele ce trebuiesc interpretate cele mai proprii pentru a lăsa în sufletele copiilor imagini vii și a le deschide orizonturi noi și mărețe.

DE CE SĂRBĂTORIM DUMINICA ȘI NU SÂMBĂTA?

Cele mai multe secte, cari împânzesc credința noastră creștină ortodoxă, își au izvorul în libertinajul religios al protestantismului, sectă care despărțindu-se de biserica adevărată, a hotărît că orice om poate interpreta Sf. Scriptură.

Una dintre aceste secte cu un caracter mai profund protestant, este și adventismul, al cărui întemeetor, un anume Wiliam Miller, pe baza libertinajului religios protestant, pe un teren talmudic-jidovesc și într'o atmosferă plină de extravagante a Americii, a combinat teoriile protestante cu talmudul jidovesc și cu religiuinea creștină, dând astfel la iveală acest microb infecțios.

Miller s'a ilustrat mai ales prin prezicerea sfârșitului lumii, pe care l-a fixat întâi la 21 Martie 1843, și a doua oară la 22 Octomvrie 1844. Aceste preziceri au fost mincinoase, deoarece de atunci au trecut zeci de ani și sfârșitul lumii nu a venit, Miller uitând că: „*ale lui Dumnezeu, nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu*“ (I Cor. III, 11).

Alături de progama analitică atât de arhaică și de neadaptată cerințelor organice reale ale învățământului seminarial actual privind scopul suprem al acestui învățământ iar nu forma statică în care a înțepenit încă de mult, manualele didactice de seminar cu mici excepții lasă o impresiune detestabilă. Se întrebuițează acum în seminarii aceleași manuale didactice, aceași autori și aproape aceleași ediții, care se întrebuițau fără exagerare acum douăzeci de ani. Manualul după care a învățat părintele a putut fi până acum întrebuițat și de fiii și să ne rugăm lui Dumnezeu ca să nu fie întrebuițat și de nepot.

Cărui fapt se va fi datorând lipsa aceasta atât de simțită a cărților didactice pentru Seminarii? In primul rând, neapărat, ea se datorește faptului că scriitorii noștri bisericesti și slava Domnului că avem destui și buni, au așteptat întotdeauna modificarea programei analitice, care din nefericire a întârziat și întârzie mereu să vină. Iar profesorii de seminarii din lipsă de ceva mai bun s'au

Această sectă a adventismului astfel alcătuită și necunoscând hotare și organizațiuni de Stat a trecut și în Europa, întâi în statele protestante, apoi și în cele cu biserica ortodoxă și mai ales acolo unde paza și organismul era mai slab. Astfel a fost introdus și în țara noastră.

Printre multele aberațiuni și învățături periculoase atât bisericii cât și Statului și cari stau la baza adventismului este și sărbătorirea Sâmbetei în locul Duminicii.

Adventismul afirmă că Dumnezeu a poruncit primilor oameni ca să serbeze Sâmbăta, bazându-se pe cuvintele sfintei scripturi din cartea Facerii (II, 3), unde se spune că: „*Dumnezeu a binecuvântat ziua 7-a și o a sfințit pe ea, că întru ea s'a odihnit de toate lucrurile Lui*“ și din cari rezultă acest lucru.

In aceste cuvinte nu se vede că Dumnezeu ar fi poruncit primilor oameni ca să serbeze Sâmbăta, ci numai că El s'a odihnit în ziua 7-a, adică a încetat de a mai zidi și că a binecuvântat această zi ca să amintească oamenilor despre sfârșitul creațiunei Sale. Omul nu se putea o-

văzut întotdeauna siliți să recomande copiilor aceleași și aceleași manuale didactice.

Dar în afară de aceste două mari probleme cu privire la învățământul seminarial: problema programei analitice și cea a cărților didactice, care stau într'o legătură strânsă și indisolubilă, seminariile mai prezintă astăzi un aspect îngrijorător, o problemă, care întreține în importanță pe cele două de mai sus și aceasta este problema educațiunii și formațiunii sufletești, care trebuie dată elevilor seminariști pe băncile școlii. Întrebarea este: vom da noi acestor elevi dată fiind situația seminariilor de astăzi o educațiune morală mai îngrijită, mai pretențioasă și adecuată altor cerințe speciale decât aceea care se dă în genere elevilor dela licee și dela școlile secundare ale Statului.

Când ținem seamă că seminariile sunt școli speciale menite să procure Bisericii elementele de care aceasta are nevoie pentru îndeplinirea misiunii sale în lume, neapărat că vom solicita seminariile nu o educație morală la fel cu cea care se face la licee, ci

dihni, deoarece abia fusese creiat și nici nu muncise ceva, necunoscând și neștiind ce este munca. Deci primul om nu avea nevoie de odihnă, mai ales că toate zilele erau la fel, zile de bucurie și de fericire. În acel timp zilele, săptămânii nu aveau numiri deosebite cum au astăzi. Fiecare zi purta un număr: întâia a săptămânii, a doua a săptămânii, etc. După ce popoarele au dat numiri deosebite pentru fiecare zi a săptămânii au început să serbeze ca zi de odihnă ziua 7-a, unele Sâmbăta, cum era la evrei, altele Vinerea, cum era la păgâni. Ziua 7-a s'a sărbătorit dela Adam până la Moisi în amintirea sfârșitului creațiunii lumii, care a fost fapta cea mai de seamă din istoria religioasă a lumii până la Moisi. O poruncă categorică despre sărbătorirea Sâmbetei în sfânta scriptură nu vedem nici pe vremea patriarhilor.

Tocmai în timpul lui Moisi se stabilește sărbătorirea Sâmbetei ca zi de sărbătoare, deci aproape cu 2.500 ani după creierea lumii: „Șase zile să lucrezi și fă toate lucrurile tale, iar în ziua 7-a este Sâmbăta Domnului Dumnezeuului tău. (Exod XX, 9-10).

Și se stabilește Sâmbăta ca zi de sărbătoare spre a fi semn între Dumnezeu și poporul evreu

„Păziți sâmbetele mele, căci semn este între mine și voi“ (Exod XXXI, 13). „Și-ți adă aminte că rob ai fost în pământul Egiptului și te-a scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo cu mână tare și cu braț înalt; pentru aceasta și-a poruncit ție Domnul și Dumnezeuul tău să păzești ziua Sâmbetei“ (Deuteronom, V, 15).

Din acestea se vede foarte clar că Sâmbăta a fost stabilită pe timpul lui Moisi ca semn de legătură între Dumnezeu și poporul evreu, ca amintire despre izbăvirea din robia egipteană, și nu ca aducere aminte de sfârșitul facerii lumii.

După regulile date de Moisi, sub numele de Sâmbăta (Sabat=odihnă) se socotea atât ziua Sâmbetei cât și săptămâna și orice zi de sărbătoare când evreii nu trebuiau să lucreze ci să se roage sau să se odihnească. Ziua 7-a era zi de Sabat (odihnă), anul al VII-lea era an de Sabat sau Sabatic, în care se odihnea pământul fiindcă nu se lucra, ci era lăsat să producă ce putea dela sine: „Șase ani să-ți semeni ogorul și să strângi roadele, dar anul al 7-lea să fie un sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un sabat ținut în cinstea domnului, în anul acela să nu-ți semeni ogorul“ Lev., XXV, 3, 4).

o educație morală specială, o îndrumare a tinerilor elevi seminariști către misiunea lor de mâine din societate, o îmbogățire a sufletelor lor cu toate calitățile unui suflet de creștin în genere și unui suflet de apostol în special. Dar întrebarea este: ce se va face cu elementele astfel pregătite pe băncile școlii dacă odată cu terminarea școlii ele sunt lăsate în voia soartei și dacă de ele nu se interesează mai departe nici școala, care le-a crescut astfel și nici Biserica pentru care au fost crescute?

În afară de sfera binefăcătoare a școlii care-i crește și a Bisericii pentru care sunt crescuți tinerii seminariști, cărora li se dă o educație sufletească deosebită exclusiv în vederea frumoasei și nobilei misiuni preoțești, se simt niște ființe hibride, niște oameni lipsiți de armătura sufletească, pe care o cere viața aprigă de astăzi pentruca cineva să se poată strecura cât mai comod prin ea. Și atunci aceste elemente, care au fost crescute exclusiv pentru preoție, terminând seminarul, dar negăsindu-și loc în preoție și nici fiind

luate de Biserica pentru care au fost crescute sub directă oblăduire, încep să-și macine idealurile înalte făurite pe băncile școlii și cu ele își macină sufletele alergând de colo până colo pentru bucata de pâine necesară traiului zilnic sau în cel mai fericit caz se întorc în sânul familiilor lor la țară, plângându-și aici tăcut toate năzuințele lor frumoase și toate strădaniile depuse pe băncile școlii în cei 8 ani de zile.

Socot deci că este momentul potrivit ca învățământul seminarial, cu toate problemele care stau în legătură imediată, să se ia în deaproape cercetare. Și am profitat de ocazie să fac constatările arătate cu prilejul sărbătorii de astăzi pentru că sunt sigur că singurul seminar care ar fi dispus să experimenteze o nouă programă analitică menită să reformeze cu desăvârșire aspectul actual al învățământului seminarial, ar fi negreșit seminarul Nifon și aceasta ar face-o în deplină concordanță cu dispozițiunile testamentare ale marelui Fondator.

Preotul Dr. Olimp Căciulă

Adventismul pentru a susține afirmarea că Sâmbăta a fost serbată chiar înaintea lui Moisi, ne pune în față cuvintele din Sf. Scriptură: „*Adu-ți aminte de ziua Sâmbetei*“ (Exod XX, 8), prin urmare zic ei, iată că Sâmbăta se serba înaintea lui Moisi, că dacă nu s'ar fi serbat, nu s'ar fi zis poporului evreu „*aduți aminte*“. Este foarte adevărat că Dumnezeu a zis prin proorocul Moisi, *adu-ți aminte*“, despre porunca Sâmbetei pentru ca să amintească poporului evreu că această poruncă a fost dată puțin mai înainte de legea de pe muntele Sinai și anume îndată după ieșirea din Egipt; iar nici de cum că această poruncă a existat și înaintea lui Moisi.

Mai departe adventismul spune că trebuie să serbăm Sâmbăta întrucât ea este un așezământ veșnic, după cum reese din Sf. Scriptură, unde Sâmbăta e numită „*legătură veșnică*“ (Exod XXXI, 17). Adventismul uită că în legea veche cuvintele, *până în veac*, sau, *veșnic* nu însemna totdeauna, ci un timp mai îndelungat adică până la venirea Mântuitorului, când s'a început veacul cel nou, veacul creștinismului.

Tot veșnică se spune în Sf. Scriptură că a fost și tăierea împrejur (Facere, XVII, 13), ca și jertfele (Levitic, XVI, 34), ca și preoția lui Aron (Levitic, 10, p. 9), ca și toate sărbătorile (Levitic, XVI, 29, 31).

Adventismul susține că trebuie serbată Sâmbăta și pentru motivul că și Mântuitorul a serbat-o, dovada, zic ei, că el numai Sâmbăta intra în Sinagogă ca să cetească Sf. Scriptură și să învețe poporul. Este foarte adevărat că Mântuitorul intra în sinagogă Sâmbăta ca să învețe poporul. Și acest lucru l-a făcut pe deoparte, pentru ca supunându-se legii să răscumpere de sub blestemul legii pe cei de sub lege (Galaten, IV, 4, 5) și din această cauză Mântuitorul a observat nu numai Sâmbăta dar și toată legea Vechiului Testament căreia i-a pus sfârșit cu moartea Sa (Galaten, III, 10, 13, 22). Iar pe de altă parte intra și învăța poporul în sinagogă numai Sâmbăta, pentru că iudeii Sâmbăta se adunau în sinagogile lor pentru rugăciune și astfel Mântuitorul putea să aibe ascultători; în celelalte zile sinagogile nefiind așa de mult frecventate. Acelaș procedeu se întâmplă și astăzi cu cel ce vrea să aducă ceva la cunoștința poporului, face acest lucru Dumineca pentru că atunci sunt strânși mai mulți oameni la un loc.

Mai mult adventismul spune că trebuie ser-

bată Sâmbăta, fiind aprobată chiar de însuși Mântuitorul, când a spus că: „*Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii, eu n'am venit să stric ci s'o desăvârșesc*“. Conducătorii morali ai poporului judeu (rabinii) mânați de dorinți materiale învățau poporul că deoarece Dumnezeu este mai presus de părinții trupești, și dacă fiul sau fiica au făcut o făgăduință (vot) de a da ceva la templu și în urmă ar veni tatăl sau mama lipsiți și ar cere dela copii să fie ajutați cu ceva, în acest caz copiii nu trebuie să ajute pe părinții nevoiași ci mai întâi trebuie să împlinescă făgăduința către templu. Ori cu așa fel de învățătură rabinii au stricat înțelesul legii. Prin citatul „*m'am venit să stric legea*“ ci să o desăvârșesc, adică să o limpezesc, să o pun în adevărata lumină, Mântuitorul arată că mai întâi să ajute pe tatăl sau pe mama sa și apoi să împlinescă votul. Deci nici mai mult, nici mai puțin decât falsificarea din partea rabinilor prefăcând înțelesul legii dumnezeiești în învățături și porunci omenești, chiar și în privința zilei a VII-a.

O mare însemnătate dă adventismul și cuvintelor Mântuitorului „*Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna sau Sâmbăta*“ (Matei, XXIV, 20) din care el trage concluzia că Mântuitorul a poruncit serbarea Sâmbetei. Atunci ar urma și logic ar fi ca să serbăm și iarna pentru că se spune că fuga voastră să nu fie iarna. În aceste cuvinte este vorba însă cu totul de altceva. Mântuitorul proorocește dărâmarea Ierusalimului, când urma să fie durere mare. El le spune să se roage ca acest lucru să nu se întâmple iarna când din cauza frigului și a greutății acestui anotimp, nenorocirea ar deveni și mai grea; și nici Sâmbăta, zi în care iudeii nu lucrau și deci nici nu se puteau apăra în contra dușmanului, și nici nu puteau fugi din cauză că Sâmbăta porțile Ierusalimului erau închise, după cum spune Neemia (XIII, 19): „*Apoi am poruncit să se închidă porțile Ierusalimului înainte de Sâmbătă de îndată ce le va ajunge umbra și am zis să nu le deschidă decât după Sâmbătă, și din slugile mele am pus la porți ca să oprească intrarea sarcinilor de mărfuri în ziua Sâmbetei*“.

Cam acestea ar fi obiecțiunile mai principale cu ajutorul cărora adventismul voiește să justifice teza lui interpretând în mod greșit textele Sf. Scripturi.

(Va urma)

Pr. Const. Rădulescu

† P. S. PLATON C. PLOEȘTEANU

Licențiat al Facultății de Teologie din București, hirotonisit preot pe seama Catedralei sf. Episcopii de Argeș, în 1900. Protopop al județului Argeș dela 1903—1908. Președinte al Consistoriului Eparhial de Argeș și membru al Consistoriului superior bisericesc, ales de preoțimea Eparhiei Argeș, Președinte al societății culturale filantropice „Frăția“, până în anul 1918, când a fost ales Arhiepiscop cu titlul de Ploeșteanu, ca Vicar al sfintei Mitropolii a Ungro Vlahiei. Locotenent de Mitropolit Primat în cursul anului 1919, scaunul devenind vacant prin demisia I. P. S. Conon, până la alegerea I. P. S. Patriarh Miron.

31 Dec. 1919.

Ultimul timp ca Vicar al Sf. Mitropolii, era figura blândă a arhiepiscopului fără vacanță, cu ușa deschisă tuturor Preoților și credincioșilor ce doreau să le dea un sfat arhieresc. Bunătatea P. S. S. atrăgea și protivnic câteodată propagandei reci a

scrisului, — împrăștiat prin viu graiu cu timp și fără timp creștineștile sfaturi. Nu-l puteai cunoaște când avea vre-o mâhnire, căci zâmbetul îl acoperea în mod permanent. Un

bun ritualist săvârșea serviciile religioase în chip impresionant. Spirit conservator al tradițiilor strecura dojana arhierescă în glume de bătrân, exemplificând în alte cazuri ceiaze dorea să-ți spună.

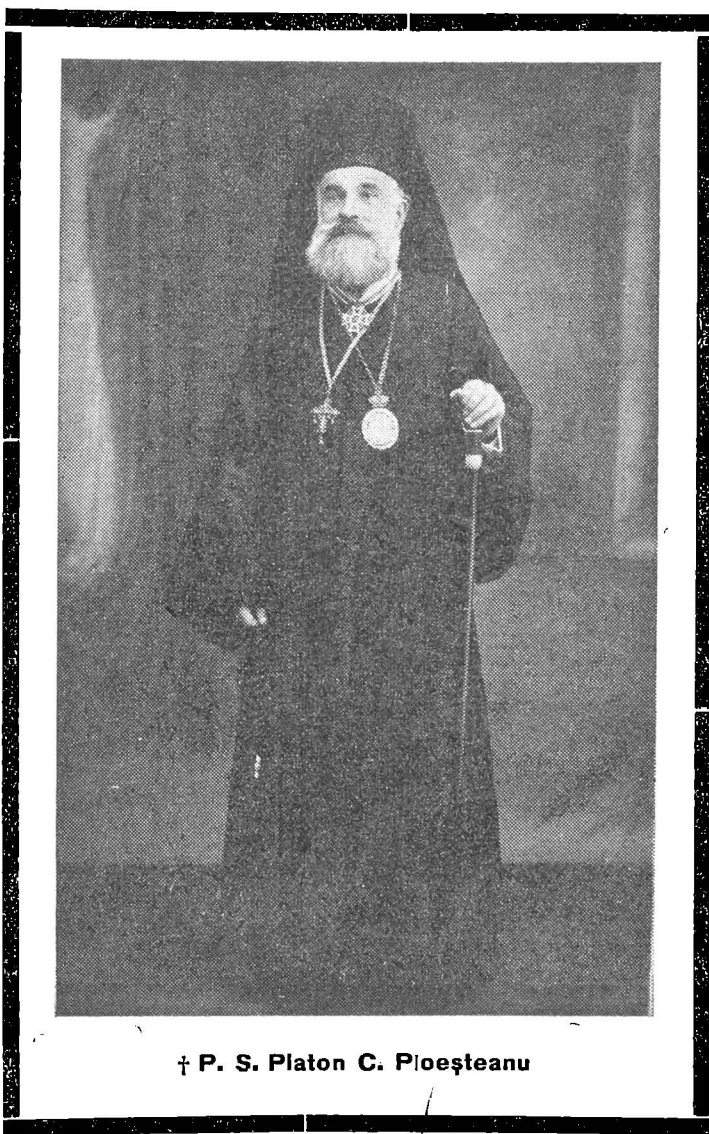
Moartea neașteptată l-a despărțit de toți în legăturile sufletești firești, pe care le avea cu cei ce-l înconjurau.

Prohodit de credincioșii Capitalei de preoții ce l-au iubit, de înaltul cler episcopal în frunte cu I. P. S. Patriarh la Biserica sf. Spiridon din Capitală, și-a luat calea cea fără întoarcere la Sf.

Mănăstire Cernica, unde în ziua de 1 Decembrie a. c., a adăugat încă un mormânt arhieresc și monahicesc.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii și vecinică să-i fie pomenirea.

C. R.

† P. S. Platon C. Ploeșteanu

O D A T O R I E

ÎN MEMORIA † PLATON C. PLOEȘTEANU VICAR AL SF. MITROPOLII

Mi-apasă inima. Alesul cerului prin care am primit darul preoției a apucat calea veșniciei. E P. S. arhiereu Platon Ciosu, pe care l-am vizitat de patru ori dela hirotonia mea. Ca atare, această sfințită figură bisericească, de care mi-este legată pe vecie viața de preot, nu poate fi uitată niciodată. Ea trăește în ființa mea cât preoția, de care îmi voi da socoteala la vremea judecării de apoi. Lucrul asupra căruia mi-a atras luare aminte, prin cuvintele: „primește acest sfânt odor și-l păstrează cu vrednicie, căci vei răspunde de El la judecata din urmă“. Gura care le-a rostit, a amuțit. Inșă conștiința, care le păstrează, nu putea să le tacă. Iată ce m'a îndemnat să cinstesc amintirea acestei scumpe figuri. Să-mi fac o datorie. Și n'am putut altfel, decât spunând și altor frați ai mei ce idei, ce gânduri și ce adevăruri mi-au rămas vii dela bunul arhiereu Platon:

1) Conștiința misiunii preoțești: preotul este păstrătorul Sfântului odor Iisus, printre stricăciunile lumii, de sufletul căreia va răspunde la judecata de obște. Un adevăr care trebuie adâncit zi și noapte de orice preot. Căci indentificarea sufletului preoțesc cu „sufletul unic al poporului nostru“ este *suspînul vremii*, pe care urechea fină a M. S. Regelui Carol II, l-a înregistrat la momentul prielnic.

2) Aprecia simțul disciplinii sufletești a preotului, după înfățișarea lui exterioară. Totdeauna prefera pe preotul demn în ținută tra-

dițională, preotului robît de gusturile veacului

3) Înțelegea spiritul gazetăriei bisericești mai presus de orice slăbiciune omenească și-l vrea în cadrul superior al învățaturii edificatoare, ci nu distructive al lui Hristos.

Infiera cu puncte de foc, pe tonul bună-tăți-i caracteristice, pe orice scriitor bine intenționat în slujba Bisericii, dar care recurge la mijloace, prin care, în loc să zidească, surpă. De aceia îndemna pe cei iscusiti în mânuirea condeiului, să învingă totdeauna personalitățile și pierderea în nimicuri, menținându-se pe terenul adevărului imparțial. Căci „veritos vincit“.

4) Consideră ca o piatră de scandal îngrămădirea de avere, fără nici un pic de milă, față de nevoiașii soartei.

5) Disciplina, omenia și lipirea preoțimii noastre de altarul bisericii, sintetizau viața distinsului prelat. Aceste trei elemente constituiau cele trei pârgii de susținere, cele trei stele luminoase, care i-au călăuzit pașii în orice clipă, și pe care le recomandă oricărui slujitor al lui Hristos.

Aceste adevăruri le păstrez dela Vlădica Platon.

Așa va trăi în conștiința mea chipul și duhul blând al acestui Părinte duhovnicesc. Pomeniți-l la sfânta liturghie!

E cea mai ușoară datorie.

Pr. MIHAIL S. STĂNESCU
Turnu-Măgurele.

Excursioniștii noștri primiți de clerul bulgar la Nicopole în Bulgaria.

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

CERCURILE PASTORALE

Vă reamintim și pe calea aceasta de aplicarea hotărârii luate în de comun acord cu P. C. Președinții ai cercurilor pastorale din Capitală în conferința prezidată de I. P. S. Patriarh zilele trecute, referitor la colaborarea benevolă a cercurilor pastorale cu ateneele populare.

Cercurile pastorale existente păstrându-și vechea lor organizare și legătura cu activitatea bisericească în locașul sfintelor Biserici, vor căuta să colaboreze și cu activitatea ateneelor populare din cuprinsul lor.

În ceiace privește modalitatea aplicării acestui principiu de colaborare, veți aminti P. C. Președinții de cercuri, de a ține seamă de cele discutate în conferința P. C. Lor.

Cu arhieriești binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, (ss) *III*

Consilier Referent, Pr. M. Bulacu

Cercul pastoral Puchenii-Moșnenii.

Duminică 11 Noembrie 1934, membrii cercului pastoral Puchenii Moșnenii au ținut ședință în Parohia Râfov. Sf. Liturghie a fost săvârșită în sobor, răspunsurile fiind date de cântăreți și d-nii teologi P. Georgescu și Al. Popescu.

Predica a fost ținută de Pr. V. Popescu, Brazi, analizând evanghelia samarineanului milostiv și stăruind asupra iubirii și milei creștine.

După parastasul pentru eroi, Pr. D. Nicolescu, președintele cercului, a făcut o comparație între textele Fac. 3, 1-16 și Matei 4, 1-11 cu aplicație la lupta ce trebuie să o dea fiecare creștin spre a birui pe Satan. S'au împărțit credincioșilor gratuit 150 ex. din „Duminica Ortodoxă“.

După masă în școală, s'a dat o frumoasă serbare, sub conducerea d-lor învățători Victoria și

I. Sinu. S'au recitat poezii, s'au cântat coruri religioase și patriotice și s'au executat dansuri naționale. D-l învățător a vorbit despre puterea credinței și arătând faptele care o evidențiază, sfătuiește pe săteni a nu părăsi biserica. Pr. D. Nicolescu, Puchenii, a conferențiat despre: Munca în lumina N. Testament. S'a jucat piesa: „Slujnica Maicii Domnului“, care a înduioșat pe toți. Din fondul cercului, Părintele Președinte, a dăruit 200 lei unui elev sărac, la care ajutor au mai contribuit și alte persoane.

Gestul acesta a impresionat pe toți și d-nii I. Sinu, directorul școlii, P. Georgescu, teolog și Pr. I. Nicolescu, parohul local, au lăudat apostolatul cercului pastoral și au mulțumit pentru mila acordată.

Serbarea s'a încheiat cu imnul „Vitejii Neamului“ și cu câteva cântec religioase, cântate de asociația creștinilor din parohiile Puchenii, Crainici și Brazi.

M I S I O N A R E

LA LUCRU

Problema moralizării sufletelor preocupă, în înalt grad, pătura conducătoare și mai ales pe slujitorii altarului. Pătrunși de fiorul acestei sfinte îndatoriri, preoții din Protopopiatul Breaza-Prahova, s'au adunat în ziua de 24 Septembrie, sub președinția P. C. Protopop V. Opris și au fixat, între altele, ca, în orașul Câmpina, să se țină, un ciclu de 9 conferințe, la biserica Adormirea Maicii Domnului.

Conferințele au început Marți 16 Octombrie și se continuă în fiecare Marți, între orele 6—7 seara, cu următorul program: 1) Slujba vecerniei cu sfințirea artoselor. La această slujbă iau parte preoții din întreg Protopopiatul. 2) După slujbă urmează conferința unuia dintre preoți.

În ziua de 16 Octombrie, în fața unui număr impunător de credincioși, P. C. Protopop V. Opris, a deschis seria conferințelor arătând nevoia ce

se simte, pretutindeni, de înviore a vieții religioase și deci justificarea ținerii acestor conferințe. A urmat apoi cuvântul Pr. N. Șt. Georgescu-Câmpina, tratând despre „Aspecte și Perspective în viața morală religioasă“, arătând starea spiritelor din lumea creștină-ortodoxă și suflul ce-și pune biserica pentru echilibrarea stării sufletești.

II). A doua conferință a fost ținută de Pr. V. Hăisan-Sinaia, care a dezvoltat tema „De însetează cineva să vină la mine și să bea“. În simțite cuvinte conferențiarul a arătat setea duhovnicească după care trebuie să alerge fiecare suflet dornic de mântuire.

III). A treia conferință a fost ținută de Pr. D. Popescu-Poiana care a dezvoltat tema „Fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe El“, arătând care este calea luminată de cuvântul Mântuitorului și îndemnând lumea să meargă pe ea.

VI). A patra conferință a fost ținută de Pr. Paraschivescu-Breaza, care a arătat chinul îndrumat de sf. mucenici pentru păstrarea credinței.

Aruncând o privire asupra rezultatelor de până acum, putem constata că, această mișcare a fost urmărită cu un interes de mare număr de credincioși. Conferințele au avut atât răsunet în sufletul credincioșilor, încât s'au manifestat dorința ca ele să fie ținute încontinuu, nu numai nouă cât s'a hotărât la început.

Este de notat că această mișcare, prin numărul foarte mare de credincioși cari iau parte și prin interesul cu care sunt urmărite, dă rezultate mult mai edificatoare decât cercurile pastorale din Duminicile fixate.

ADMINISTRATIVE BISERICEȘTI

Circulara No. 12278 din 3 Decembrie 1934.

Prea Cucernice Părinte.

Fiind în conștiința de Onor. Minister al Instrucțiunii Publice și Cultelor prin adresa No. 192954 19075/1934, că Direcțiunea Generală a

C. F. R. a aprobat reducerea de 50% și pentru preoții plătiți de comună și de parohie. Vă invităm să aduceți la cunoștința celor interesați, cu lămurirea, că spre a obține carnet, atât pentru ei, cât și pentru familia lor (soție și copii) trebuie să înainteze Sf. Arhiepiscopii cereri însoțite de taxele carnetelor plătite în orice stație C. F. R., de fotografiile respective semnate și vizate de P. C. Voastră, și de borderou în dublu exemplar care se va certifica de Noi pentru exactitate.

Totdeauna vă invităm să ne înaintați un tablou în dublu exemplar, de tot personalul aflat în această categorie în acel protopopiat.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † TITUS TÂRGOVIȘTEANU
Consilier Referent, Icon. Iordanescu

VACANTE.

Preoți

Protoeria jud. Ilfov, Fierbinți. — Se publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh, al parohiei Măineasca, nou înființată, în ședința D. C. Eparhial din 30 Octombrie 1934, prin deslăpire dela parohia Cătrunești.

Parohia are o populație de 204 familii, cu circa 850 suflete, grupate în trei sate: Măineasca, Cloșca și Sireștii-Vechi. Are biserică parohială în bună stare și altă biserică la fil. Sinești-Vechi: are casă parohială și 8 $\frac{1}{2}$ hm. sesle parohială.

Parohia nou înființată este dintre acelea, avute în vedere de Onor. Minister al Cultelor, să fie înscrisă în bugetul statului. Venitul epitrahilului se cifrează la 2000 lei anual.

Doritorii să ocupe acest post, vor înainta în termen of. protop. actele cu cereri conform regulamentului, cunoscând că cele intrate pe altă cale, nu se iau în considerațiune.

Candidații nehirotoniți, vor avea între acte și actul de b'necuvântarea căsătoriei și declarația, că vor preda gratuit învățământul religios; iar candidații preoți vor preciza în memoriile lor:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohiile de unde cer transferarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit precizându-se și data și valoarea lor?

3. Ce sume au consemnat pentru sporirea fondului milelor din parohie, cu arătarea No. recipiselor și valoarea lor.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut?

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele Chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă zilele de Dumineci și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.

6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiune și gestiunea parohială.

7. Dacă au introdus în biserică, lumânări de ceară curată din turnătoria sf. Arhiepiscopii.

8. Numărul sectanților și concubinarilor din parohie și dacă au activat pentru combaterea lor.

ProtoPOP Pr. Teodor Rădulescu

Protoieria Jud. Vlașca, Circ. III. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia *Cranguri*, devenit vacant în urma încetării din viață, în ziua de 17 Noiembrie 1934, a titularului de până acum, Pr. C. Dumitrescu.

Situația parohiei. — Are o populație de 200 familii, cu 800 suflete. Are biserică în bună stare de servire. Casă parohială nu are. Are teren sesie parohială în suprafață de 7 ha.

Venituri. — Salariul dela Stat conform gradului de studiu, 3000 lei din Epitrahil și folosița sesiei parohiale.

Condițiune de ocupare. — Doritorii de a ocupa acest post vor înainta actele, în care se enumeră și binecuvântarea arhierescă de căsătorie, direct oficiului protopopesc, cunoscând că de le vor îndruma pe altă cale, nu se vor lua în seamă.

Cei cari cer transferarea vor menționa în memoriu și punctele specificate în primul concurs, publicat în acest Curier.

Protoiereu R. Al. Constantinescu

Cântăreți

Protoeria Circ. I din Capitală. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț dela biserică parohială *suburbană Băneasa*, care se află vacant dela 1 Sept. a. c., prin neprezentarea titularului Nicolae Iliescu.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor adresa Protoieriei.

Prototop, Zamfir St. Popescu

Protoieria circ. I. din Capitală. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Plumbuita-Colen-

tina devenit vacant pe ziua de 1 Octombrie 1934, prin demisia d-lui Ion Bilciu.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreți și să fi îndeplinit serviciul militar.

Cererile însoțite de acte se vor înainta Protoieriei.

Prototop, Zamfir St. Popescu

Protoeria Circ. II din Capitală. — Se publică concurs în termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Spirea Veche, devenit vacant pe data de 15 Noiembrie a. c., prin plecarea titularului N. Mironescu, considerat demisionat.

Candidații la concurs trebuie să fie majori, absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele legale, se vor depune, în timpul arătat mai sus, la sf. protopopesc.

Prototop, Stoica D. Ionescu

Protopopia Jud. Ilfov. II Budești. — Publică concurs pentru ocuparea următoarelor 2 posturi de cântăreți vacante și anume:

1. *La parohia Budești-Ilfov* este vacant postul I de cântăreț, prin decesul cântărețului D-trie I. Matei (18. Oct. 1934).

2. *La parohia Mănăstirea-Ilfov* este vacant postul I de cântăreț, pe 1 Noiembrie 1934, data înrolării în armată a fostului cântăreț Ilie I. Adam, spre a-și face armata.

Candidații trebuie să aibă diploma școlii de cântăreți și să fi satisfăcut legea recrutării.

Cererile însoțite de actele reglementare se vor trimite la Cancelaria Protopopiei Ilfov II Budești, în termen de 30 zile de la apariția publicației în Apostolul.

Candidații pentru postul I de cântăreț de la parohia Budești se vor prezenta pe ziua de 6 Decembrie 1934 orele 8 dimineața la Biserica Budești la concurs la strună în fața consiliului parohial.

Prototop, Ionom. I. G Popescu

Protopopiatul circ. I. Ploești. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului I de cântăreț dela parohia Sf. Nicolae Nou din Ploești, devenit vacant pe 1 Decembrie 1934, prin demisia titularului Const. Andreescu.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopopesc.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și serviciul militar satisfăcut.

Prototop, N. Vasilescu

Protopopiatul circ. I. Ploești. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Sf. Ecaterina Ploești, devenit vacant prin demisia titularului.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopopesc.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciu militar satisfăcut.

Protopop, N. Vasilescu

Protopopiatul circ. I. Ploești. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului I și II de cântăreț dela parohia Bărcănești.

Această parohie este situată la o depărtare de de 1½ km. de Ploești. Candidații nu miși vor beneficia de cota legală din sesia parohială.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopopesc.

Candidații vor fi absolvenții ai unei școale de cântăreți și serviciul militar satisfăcut.

Protopop, N. Vasilescu

Protoeria circ. II. jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Urleta, devenit vacant prin transferarea titularului.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta cererile dimpreună cu actele protopopiatului Breaza Prahova, în termen de 30 zile dela publicarea prezentului concurs.

Sunt admiși numai cântăreții majori cu serviciul militar satisfăcut.

Protopop, V. Opriș

Protoeria jud. Dâmbovița Circ. I. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului I și II de cântăreți de la parohia Ciurari noi înființate conform ordinului Sfintei Mitropolii.

Cererile însoțite de actele reglementare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu stajul militar satisfăcut.

Protopop. Preotul Thoma Georgescu.

MULȚUMIRI.

Membrii cercului pastoral din GIURGIU exprimă pe această cale, mulțumiri călduroase D-lui Prefect Anghel Rădulescu al Jud. Vlașca, pentru donația ce a făcut cercului și care constă din :

- 1) Un dulap-biblioteca în valoare de lei 5000
- 2) Pentru procurarea de cărți religioase, în valoare de lei 5000.

Și D-lui V. Kordela, primarul orașului Giurgiu, care a donat din fondurile primăriei 5000 lei, pentru procurarea de cărți.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pentru dania ce au făcut în scopul pregătirii Sf. noastre biserici.

E C O N O M I C E

Circulara Nr. 13.464 din 8 Decembrie 1934.

Prea Cucernice Părinte,

Avem onoare a Vă trimite în copie, mai jos, adresa Onor. Minister Instrucțiunii, Cultelor și Artelor, cu Nr. 186.985/1934, spre confirmare.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON.**

Consilier Referent, C. MOLDOVAN

COPIE de pe adresa Ministerului Instrucțiunii, Cultelor și Artelor cu Nr. 186.185/1934, înregistrată la sf. Arhiepiscopie la Nr. 12.521/1934.

Înalt Prea Sfințite,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că începând dela 1 Decembrie 1934, se vor plăti preoților ortodocși curbele speciale aplicate la salarii pe anii 1931 și 1932, iar dela 1 Ianuarie 1935, aceleași curbe pentru preoții greco-catolici.

În acest scop vă înaintăm 14 tablouri din care se pot vedea sumele ce se acordă, pe categorii de localități și studii și vă rugăm să binevoiți a da ordine de consecință pentru a se întocmi statele de plată și înainta locului în drept pentru mandatare.

Cum aceste sporuri se vor plăti din fondul de 30.000.000 prevăzut în bugetul Ministerului pe exercițiul în curs la art. 148, *mandatarea se va face pe bază de state separate de acelea ce se mandatează dela art. 50 și 51.*

Sporurile fiind supuse, atât reținerilor de 10 pentru Casa pensiunilor, cât și impozitelor, către Stat și județ (adiționale), urmează ca în statele respective să se scadă 10 pentru pensii, iar restul

va fi impus impozitului de 4 și 8, asupra cotă și adiționale.

Pentru ca impozitele să se perceapă cu exactitate, se vor unifica ambele salarii (salariul bugetar și curbele speciale ce se acordă acum) asupra cărora se vor calcula 4 și 8, supra cota și adițiile după normele obișnuite, reținându-se prin statele care completează salariile, diferențele între impozitele din statele ce se mandatează din fondul art. 50 și 51.

MINISTRU, (ss) Indescifrabil.

Director General, ss Indescifrabil.

Circulara Nr. 13.465 din 8 Decembrie 1934.

Prea Cucernice Părinte,

La 31 Decembrie 1934, sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei va încheia bilanțul pe anul 1934.

Întrucât este de dorit ca bilanțul să se încheie cu sume restante de încasat; întrucât arenzile pentru terenuri plus sesie, trebuiau încasate în timpul de 10 zile dela aprobare, iar prevederile bugetare în cursul anului 1934 și întrucât în Proto-popia P. C. Voastre sunt însemnate sume în restanță, atât pe anul 1934, cât și pe anii anteriori, Vă invităm, în mod stăruitor, a îngriji de încasarea tuturor sumelor restante și a le înainta la Cassierla sf. Mitropolii, cel mai târziu până la 15 Decembrie, 1934.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON.**

Consilier Referent, C. MOLDOVAN

Circulara Nr. 13.466 din 8 Decembrie 1934.

Prea Cucernice Părinte,

1. Din cererile de dispense pentru cununii cu piedici, adeseori s'a observat că unii petenți nu au avut de opreliștea cununilor în post; iar în alte cazuri cer dispense de cununia II fără să se fi deslegat de Chiriarih cununia I bisericească — ca sacrament.

Deci sunt îndatorați toți prea cucernicii protopopi să dispue, ca toți preoții înaintea începerii sfintelor posturi și mai ales în Carnaval să fie poporului predici despre cununie, rostul ei, creșterea de prunci, viața familiară ordonată etc., și să urmă să arate: a) ca toți câți se pregătesc de cununie să se îngrijească a nu intra în post și a nu se deslegat de piedici, etc. b). Cei ce se divorțează la foaie civil, se știe, că nu se pot cununa la biserică decât la II oară până nu se desface de biserică cununia

I ca taină. Este semnificativ și chiar îngrijorător, că unii se prezintă la Chiriarihie cu cererea de divorț bisericesc precis cu 1—2 ore înainte de a sosi să fie cununați în biserică a II oară. Asta înseamnă, că acei credincioși, absolut nimic nu știu din rânduelile bisericești, încât se ivește necesitatea a da canon și pedeapsă aspră nu numei creștinului respectuos ci și preotului său, căci e imposibil ca acel credincios să nu fi consultat înainte cu preotul său chestia cununiei a II. Deci preoții să pregătească înainte poporul lor și în această privință.

2. Cine nu observă rânduelile bisericești, este supus la pedeapsă canonică, ca alții din canon să învețe a se feri de cereri de dispense și a se cununa în timp normal. Canonul în bani este o competență personală a Chiriarhului, cum e și taxa de cununie a preotului respectiv. Este un drept absolut al Chiriarhului. Deci pe viitor, asemenea taxe trebuiesc trimise direct pe numele său.

3. Cu privire la antimise, de asemenea trebuie să observăm, că din cele vechi trimise aci în locul celor noi, am aflat că unii preoți n'au nici o grije de cel mai sfânt obiect, ce-l are în altar rupt, murdar, afumat, neîngrijit, încât te cuprinde o uimire din cele mai neplăcute. Cum să se poarte cu respect alții față de cele bisericești, când însuși preotul astfel tratează Sfântul Antimis. Deci cerem prea cucernicilor protopopi controlul cel mai strict și în privința asta.

4. Unii preoți n'au retrimis aci Antimisul cel vechi, încât vor fi biserici cu 2 Antimise, ceea ce nu-i admisibil. Deci prea cucernicii protopopi să aibă grije a se restitui aicea Antimisul al II-lea.

Cu arhieresti binecuvântări.

MIRON, patriarh.

Circulara Nr. 12.263 din 10 Decembrie 1934.

Prea Cucernice Părinte,

Cassa de Economie Ajutor și Credit a Clerului Ortodox din România înființată prin legea promulgată și publicată în Monitorul Oficial din 31 Iulie 1929, a început operațiunile sale la 1 Octombrie 1929.

La început aceste operațiuni constatau din înscriere de membrii preoți, cântăreți și funcționari bisericești, cu taxa de înscriere de câte 100 (una sută) lei, care se percepe odată pentru totdeauna, din cotizații lunare cu cel puțin de 1 % din salariu.

Rezultatele pe ultimii 5 ani, s'au văzut în darea de seamă ce Consiliul de Ad-ție al Casei, a înaintat-o Adunării Generale de la 18 Septembrie 1934 și care a fost discutată și aprobată în planul ei.

Din cele constatate s'a văzut că în acești 5 ani, Casa Clerului a acordat împrumuturi la circa 10.000 membrii, suma de lei circa 34.000.000.

Experiențe pe care a făcut-o în acești 5 ani, cu aplicația art. 6 din Statut, unde se cere ca: „fiecare membru să cotizeze cu cel puțin 1% din salariul lunar“, a dovedit că este necesar a se da o mai multă extindere acestei prevederi, în sensul că toți membrii Casei, să contribuie cu cât mai mult peste această cotă obligatorie.

Prin această realizare, capitalul (fondul) rulant devine mai mare și membrii Casei sunt mai ușor satisfăcuți în operațiunile lor de împrumuturi.

Afară de aceasta, tot pentru interesul de obște și de unificare pe care poartă Casa Clerului, este foarte necesar ca și membrii Casei, să-și depună la Casă, economiile lor a forma un fond de rulare, pe baza căruia instituția Casei, să poată satisface toate cerințele materiale prin care trec actualmente membrii săi.

Tot din „Darea de seamă“ a fostului Consiliu de Ad-ție către Adunarea Generală de la 18 Septembrie a. c., se poate vedea că instituția Casei de Economie, Ajutor și Credit a Clerului a fost de foarte real folos pentru membrii săi, clerici, cântăreți și funcționari bisericești. Este destul să amintim aici, că numai în cursul lunii August și până la 15 Sept. 1934. Casa Clerului Ortodox

Român a acordat împrumuturi membrilor săi peste șase milioane lei.

Aceasta însemnează că instituția Casei le-a venit efectiv în ajutor scoțându-i din mâna cămătarilor.

Deaceia Vă invităm a îndruma pe toți membrii casei din acel protopopiat de a da cât mai mult posibil concursul lor, pentru progresul acestei instituțiuni de interes obștesc.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON.**

Consilier Referent, C. MOLDOVAN

S U M A R :

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, la sărbătorirea unirii Ardealului de la Ateneul Român . . .	* * *
Perspectivile reorganizării învățământului teologic, cuvântarea I. P. S. Patriarh la patronul seminarului „Nifon Mitropolitul“ din Capitală.	Asistent
Reorganizarea seminariilor teologice.	Dr. Ol. Căci
De ce sărbătorim Duminica și nu Sâmbăta?	C. Rădulescu
† P. S. Platon C. Ploeșteanu	C. R.
O datorie în memoria † Platon C. Ploeșteanu vicar al Sf. Mitropolii.	M. S. Stăne

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Cercuri pastorale.	* * *
Misionare.	* * *
Administrative, bisericești: Circulari	
Vacante, preoți și cântăreți	* * *
Mulțumiri	* * *
Economice	* * *

Către Cucernicii Preoți

Subsemnatul croitor român-ortodox aduc la cunoștință cinstiților preoți că atelierul meu de croitorie din Calea Pleșnei, 2, în „PALATUL LIGII CULTURALE“ se confecționează tot felul de haine prețioase din stofe fine și cu prețuri moderate. Deasemenea se confecționează și stofa adusă de client.

NICOLAE NEAGOE

Absolvent și diplomat al școlii de croitorie din Viena și fost profesor la Academia Română de Croitorie din București

Rog a nu mă confunda cu DIONISE NEAGOE

Notăți bine adresa precum și liniile de tramvai 3, 7, 8, 12, 14, 24, și 25

LIBRĂRIA
PAVEL SURU

BUCUREȘTI
C. VICTORIEI, 108

A DUCE și pe această cale la cunoștința Prea Cucernicilor Preoți și Onoratei sale clientele, că în dorința de a fi de folos Bisericii și în altă direcție de cât a răspândirii cărților cu cuprins religios, și-a reorganizat secția cu ODĂJDI ȘI OBIECTE BISERICESTI înființând și un atelier pentru fabricarea acestor obiecte, sub conducerea d-lui LAZĂR ALBU, fost coproprietar al firmei Unirea, în care atelier se vor fabrica cu prețuri f. convenabile candelă, cădelnițe, cruci, sfeșnice, îmbrăcăminti de Evanghelii etc. executate după cele mai artistice modele din vechea noastră artă bisericească.